

istid se kue werresse, ja lakkitasid se kirjo
kue omma isä Jakobin kätte, ja ütlesid:
tedda olleme leidnud, et tunnista, kas so
poia kuub on ehk ollematta. Ja ta tun-
dis tedda warsti ja ütles: Se on mo poia
kuub; kurri ellajas on tedda ärrasnud,
Josep on tõeste ärramurtud. Ja Jakob
leinas wägga omma poia pärrast mitto
päwa. Ja keik temma poiad ja tütre-
d tullid tedda trööstima, ja temma ei laste-
nud ennast mitte trööstida, waid ütles:
Minna lähän leinades omma poia iure
hauda. Ja need kaupmehhed wisid Jos-
seppi Egiptusse male, ja müsid tedda Poti-
fivarile, kes olli Waras üllem tener, temma
wahhimeeste pealik.

39 / 40. Beatiikkist.

Josep olli nüüd Egiptusse maal Poti-
fivari sullane. Ja temma isäand näggi,
et Jehowa temmaga olli, kes keik, mis
Josep

Josep teggi, temma päe al lastis
minna. Ja temma isäand panni ted-
da omma koiä ülle, ja andis keik temma ho-
leks. Ja Jehowa õnnistas selle Poti-
fivari koiä Joseppi pärrast, et Jehowa õnnis-
tus olli keikis paikus koddõ ja wäljal. Ja
temma isäand ei murretsend ei ühhegi asia
pärrast, kui agga tedda leiba, mis ta söi.
Ja Josep olli illusa jumme ja illusa näoga.
Ja temma isäanda naene heitis omma sil-
mad Joseppi peäle, ja ütles: Magga mo
jures. Agga Josep ei tahtnud mitte, waid
ütles: Kudda peaksin ma tedda suurt kur-
ja teggema ja Jummalä wasto patto teg-
gema? Ja se wallato naene räkis igga-
päätõ Joseppi wasto, et ta pididi temma
jures maggama, agga temma ei wõtnud
ta sanna mitte kuulda. Ühhel päwal sün-
dis, et Josep kotta tuli, ja ei teadnud,
et emmand üksi päinis koddõ: siis hakkas
ta Joseppi ridade finni, ja ütles: magga
me